

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע | יו"ל ע"י מכון "מעדני אשר" - בית שמש

פרשת שמות תשפ"ב | גליון תתפ"א (שנה י"ט)

על מה שמכו העולם בזמננו לנסוע עם התינוק אחרי הברית
הרי איתא בגמ' דזה סכנה?

בפרשתן ד' כ"ד ויפגשהו ה' ויבקש המיתו.

איתא בגמ' נדרים ל"א עמוד ב' תניא ר' יהושע בן קרחה אומר גדולה מילה שכל זכות שעשה משה רבינו לא עמדו לו כשנתרשל מן המילה, שנאמר ויפגשהו ה' ויבקש המיתו, אמר רבי ח"ו שמשה רבינו נתרשל מן המילה, אלא כך אמר אמול ואצא סכנה היא, שנאמר בראשית ל"ד ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים וגו' אמול ואשהא שלשה ימים, הקדוש ברוך הוא אמר לי לך שוב מצרים, אלא מפני מה נענש משה מפני שנתעסק במלון תחילה, חזינן מדברי הגמ' שלנסוע בדרכים אחרי ברית מילה עם תינוק היא סכנה.

יש לחקור האם בזמן הזה היא נמי סכנה או דבזמן הזה כשנוסעים במכוניות הנסיעה נוחה יותר ואין מה לחשוש.

הנה בבית יוסף יורה דעה סימן רס"ב כתב בשם ה"ר מנוח כתב כל דבר שאין בגופו של תינוק כגון שרוצה לצאת לדרך אין משהין את המילה בשבילו כי היכי דלא משהינן בשביל נשיבת הרוחות דשומר פתאים ה' כדאיתא בגמ' יבמות.

ובטל תורה נדרים ל"א ע"ב כתב בדגמ' מבואר דאם מוכרח אדם לצאת לדרך מפני הסכנה ולקוח הילד עמו אסור לו למולו אז, רק יוליכנו בלתי מהול עד שיבא למקום שנודע שישכון שמה, וחיידוש דדבר זה נשמט בפוסקים.

מעדני אשר: נראה שגם לשיטת הטל תורה יש בזה סכנה, דווקא בימיהם ננסעו על חמורים וסוסים או אפילו בעגלות רתומות לסוסים והטלטול היה קשה לרך הנימול, אבל כיום אם מסיעים את התינוק הנימול, ברכב נוח ומרווח, אולי אין את ההלכה הזאת, ומותר למול ולהסיעו אח"כ ברכב טוב ונוח, ויתכן שגם במטוס מותר, כי הנסיעה נוחה מאד.

וכן כתב בערוך השולחן יורה דעה סימן רס"ג סעיף ה' דליסע בקרון אולי שרי שהרי מונח על מקום אחד ומכוסה בכרים וכסתות כנהוג וגם כשהביאוהו מן הדרך בקרון נראה דאין כאן חולשה וזה צריך הבנת הבקיאים בגופו ובפרצוף של התינוק.

ובחשוקי חמד נדרים ל"א ע"ב ב' כתב שמעתי מרופאים שאומרים, שכהיום בזמן הזה שיש רכבים נוחים, וכבישים סלולים, לא נראה להם שישנה סכנה בנסיעה ברכב נוח או מטוס לאחר המילה.

מי שנוסע לדבר מצוה האם אינו חייב לומר תפילת הדרך
דשלוחי מצוה אינם ניזוקים?

בפרשתן ד' כ"ד ויפגשהו ה' ויבקש המיתו.

הנה באור החיים הקדוש בפרשתן על הפסוק ויבקש המיתו כתב וז"ל ויבקש כתב וז"ל אולי כי לצד שהיה שליח מצוה היה לו מונע על דרך אומרם ז"ל פסחים ח' ב' שלוחי מצוה אינם ניזוקין, והמצוה שהיה עסוק בה קנה לו בה פרקליט אחד והוא המלוה והשומר אותו ומנעו למשחית כל קרוב אליו, ואולי כי לזה נתכוין באומרו בדרך במלון לומר שלא היה עוסק בהליכת המצוה אלא במלון ולזה הוא שבקש המיתו, ואף על פי כן היה לו מונע כי סוף כל סוף חשוב כשלוחי מצוה גם בזמן ההוא, וביני ביני כי המלאכים נועדו יחדיו נתחכמה צפורה והרימה מכשול, אבל בעודו עסוק במצוה פשיטא כי לא יקרב אליו משחית.

יש לחקור מי שנוסע לדבר מצוה האם אינו חייב לומר תפילת הדרך דשלוחי מצוה אינם ניזוקים או דילמא אי אפשר לסמוך על זה משום דלפעמים אף שלוחי מצוה ניזוקים.

הנה איתא בגמ' שבת ק"ח עמוד ב' אמר רבי יוסי היא חלקי ממתים בדרך מצוה.

ובמהרש"א שם הקשה: איך שייך שימות בדרך מצוה, הרי איתא בגמ' פסחים ח' ע"ב ב' דשלוחי מצוה אינם ניזוקים.

ומתוך: דשלוחי מצוה אינם ניזוקין היינו ע"י עסק המצות לא היו ניזוקין, והכא מיירי בדרך מצוה במת בעת שעסק במצוה ולא ע"י עסק מצוה, ע"כ, חזינן מדבריו דאף דשלוחי מצוה אינם ניזוקים, יש לפעמים שניזוק, א"כ לפי זה צריך לומר תפילת הדרך אף בהולך ונוסע לדרך מצוה.

הנה בשו"ת לב יהודה השמטות סימן ג' כתב דהולך לדבר מצוה פטור מלומר תפילת הדרך, כיון דשלוחי מצוה אינם ניזוקין והליכה לדבר מצוה מגינה עליו שהרי שומר מצוה לא ידע דבר רע.

אבל בפירוש מעשה בצלאל על הריקנטי סימן ל"ה כתב דאף דשלוחי מצוה אינם ניזוקין חייבים הם בתפילת הדרך, משום דתפילת הדרך לא משום סכנה לבד תקנוה, ואם נימא דמחמת סכנה נתקנה צ"ל דסכנת דרכים נחשב שכיחא היקא וחוששים גם בשלוחי מצוה.

ובספר בעלי תמו ברכות פרק ד' כתב שמעתי בשם מרן הגה"ק זצ"ל מגור שהעיר שא"כ בהולך לדבר מצוה לא יהי צריך להתפלל תפלת הדרך שהרי אין צריך להמלך בקונו בזה, אכן י"ל שגם בזה יתכן שחושב שהוא מצוה ולאמיתו של דבר אינה מצוה וגם יתכן שאינה מצוה גמורה והוא מצוה הבאה בעבירה או שאינו עושה המצוה לשמה ויש לו פניות וכוונות בלתי טהורות, לפיכך הוא צריך לתפלת הדרך גם כשהולך בדרך מצוה.

גליון זה נודב ע"י ידידינו

הרה"ג רבי **עזריאל אהרנוביץ** שליט"א מחשובי המעירים במדור מכתבים למערכת לזכות בני הרך הנימול כמר **יחזקאל אהרן** נ"י לרגל היכנסו בבריתו של אברהם אבינו וברכת מזל טוב לאבי הגאון המפורסם רבי **חיים יעקב מנחם שוורץ** שליט"א דומ"צ קהילת צאנז נתניה ורב מרכז הרפואי לניאדו ולמו"ח הגאון רבי **בן ציון רייך** שליט"א יד ימינו של אדמו"ר בית צאנז יאה רעוא שיזכו לרוות נחת מכל יוצאי חלציהם

גליון זה נודב ע"י ידידינו הנכבד הרב **אליעזר גוטליב** שליט"א ליקוד בעל מהדורת מעדני אשר חלק ז' לעילוי נשמת אביו הרב **זוסיא ארי' לייב** בן הרב **שלמה ז"ל** נלב"ע כ' טבת ת.נ.צ.ב.ה.

גליון זה נודב ע"י ידידינו הרבני הנגיד הנכבד הרב **מרדכי זיסקינד סג"ל** לנדא שליט"א לונדון לעילוי נשמת אביו הגאון רבי **מאיר לנדא זצ"ל** בן הרה"ג רבי **מרדכי זיסקינד זצ"ל** אב"ד דראבניטש - אנטווערפן-ת"א נלב"ע כ"ג טבת תשמ"ט ת.נ.צ.ב.ה.

מדוע משה רבינו היה רועה צאן וכי זהו כבודו של מנהיג הדור? בפרשתן ג' ומשה היה רועה את צאן יתרו.

יש להקשות: מדוע אדון הנביאים משה רבינו היה רועה צאן, כך מקשה ברבינו בחיי בפרשתן, וכן בכלי יקר, וכן בפנים יפות.

איכא כמה תרועים:

א. ע"פ מה דאיתא במדרש רבה בפרשתן על הפסוק הנ"ל ואף משה לא בחנו הקדוש ברוך הוא אלא בצאן, אמרו רבותינו כשהיה מרע"ה רועה צאנו של יתרו במדבר ברח ממנו גדי ורץ אחריו עד שהגיע לחסית כיון שהגיע לחסית נדמנה לו בריכה של מים ועמד הגדי לשתות, כיון שהגיע משה אצלו אמר אני לא הייתי יודע שרץ היית מפני צמא עיף אתה הרכיבו על כתיפו והיה מהלך, אמר הקדוש ברוך הוא יש לך רחמים לנהוג צאנו של בשר ודם כך חיך אתה תרעה צאני ישראל, ע"כ לפי הנ"ל אתי פירי.

ב. **ברבינו בחיי בפרשתן כתב** אחז משה רבינו האומנות הזה כמנהג הצדיקים הראשונים, כי כן מציינו ב"הבל" הצדיק, גם באבות העולם, גם בשבטים, והטעם כדי שיתרחק מן הישוב שהוא עלול אצל החטא, ועוד כדי להתבודד בנבואה. **וכן בספר המספיק לעובדי ה' לרבי אברהם בן הרמב"ם** שער ההתבודדות **כתב** וז"ל ואדון הנביאים משה עבד ה', היה רועה את צאן יתרו חותנו, ומעמיק לחדור המדברה בשעת רעייה כמו שנאמר וינהג את הצאן, אחר המדבר וגו', ולא היה זה מפני שחסרו מקומות מרעה בסביבות מדיין, אלא כדי לשקוע במידת ההתבודדות הפנימית, ובשאיפה להשגת ההתגלות, שאת מהותה לא יבין איש מבלעדיו.

וכן כתב בכלי יקר כי רוב הנביאים באו לידי נבואה מתוך הרעיה כי הנבואה צריכה התבודדות ועל ידי שיראה השמים מעשה ידי אלהים כמו שנאמר תהלים ד' כי אראה שמך מעשה אצבעותיך וגו' כי על ידי זה תהיה כל מחשבתו במציאות ה' יתברך עד אשר יערה עליו ממרום רוח ה', מה שאינו מצוי כל כך ביושב בביתו או בעושה איזו מלאכה אחרת בשדה, זולת הרועה היושב פנוי ברוב הזמנים.

וכן בפנים יפות בפרשתן כתב פירשו חז"ל ענין שהיו אבותינו רועי צאן כי קודם התורה לא היתה הארץ מטהרת מחמת עונות יושביה לא היתה הקדושה יכולה לשרות במקומות הישבים וכמו שאמר הכתוב יימיה ט' א' מי יתני במדבר מלון אורחים, והיתה השכינה במקום מדבר, ואבותינו מחמת כי נכספה וכלתה רוחם להשרות עליהם רוח הקדושה נתבודדו במדבר, כי שם מצאו השראת השכינה עליהם וכן עשה משה, ובהיות רוח קדושה עליו המשיכו אל המדבר היותר קדוש שהוא הר האלהים חורבה, וזה שאמר ויבוא אל הר האלהים חורבה, והענין שהיה רועה צאן הוא כמו שנאמר בדרך תהלים ע"ח ע"א מאחר עלות הביא, שגמול רחמי על הצאן נמשח על ישראל לרעותם שנמשלו לצאן, וכן הוא אומר שם פ' ב' נוהג בצאן יוסף וגו'.

ג. ע"פ מה דאמרינן בחז"ל פסחים ק"ג ע"מ א' פשוט נבילתא בשוקא ולא תאמר גברא רבא אנא, ואמרו עוד ב"ב ק"י ע"מ א' לעולם יעבוד אדם עבודה שהיא זרה לו ואל יצטרך לבריות, כך כתב הש"ך על התורה.

ד. שלא היה רוצה ליהנות אלא מיגיעו כמו שאמר רבי סימון על פסוק קראן לו משלו האכילו, כך כתב הש"ך על התורה.

האם כשנולדים תאומים הם חלשים בטבעם משאר ילדים?

בפרשתן ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם.

הנה בספר תולדות יצחק בפרשתן כתב וז"ל ולפי שהנולדים תאומים על הרוב הם חלשים או האחד מהם, והטעם שהכח שהיה הולך לעובר אחד הולך לשנים וכל שכן אם הם ששה, לזה אמר ויעצמו פירוש גבורים ועצומים כמו שנאמר ישעיה מ כט ולאין אונים עצמה ירבה, באופן שבמאוד הכמות שיוולדות ששה בכרס א' היה העוצם והגבורה מאד, וזהו שאמר במאד מאד באופן שאחד מישראל שהיה הולך בשוק היה ממלא השוק, וזהו שאמר ותמלא הארץ אותם.

וכן בכלי יקר פרק א' פסוק ט' על הפסוק עם בני ישראל רב ועצום ממנו וז"ל כי גם בני ישראל הנה הם נעשו לעם גם המה, בזמן מועט נעשו עם רב, אף על פי שעדיין אינן רבים ממנו מכל מקום הוא עצום ממנו, גבורים בטבע כי כל תאומים דרכם להיות חלשים בטבע וכאן נולדו ששה בכרס אחד ואף על פי כן הם עצומים בטבע יותר ממנו.

קול המעדנים

הכנה לימי השובבים לשיבת טשנעריביל בני ברק
שהתקיימה בעיר עראד

שיבת מאירת עינים בבית שמש
בראשות המשפיע הגה"צ רבי ניסן דוד קיאוק שליט"א
חיווק לימי השובבים

חיווק באמונה לאור הטרדגדיה בפטירת האשה הצעירה מרת מרים ויסברג ע"ה
בסמינר החסידי בביתר

מושב מזומנים דחסידי גור
בביהמ"ד עטרת נחום בבית שמש

כולל בעלזא גבעת זאב
תורה בטירדות אי אפשר להתרכז

איך יתכן שבת פרעה נתעוררה אצלה מידת הרחמנות? הרי ראתה כל יום רציחות של ילדים?

בפרשתן ב' ו ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמול עליו ותאמר מילדי העברים זה.

יש להקשות: איך יתכן שבת פרעה נתעוררה אצלה מידת רחמנות כשראתה ילד בוכה, הרי כל יום ראתה אלפי רציחות של תינוקות ושומעה אלפי בכיות ואיך יכול להיות ששומעת תינוק בוכה נתעורר אצלה מידת הרחמנות, כך מקשה המהר"ש מבעלזא זצ"ל בפרשתן.

ומתוך: דכיון שראתה את משה רבינו והסתכלה על הצדיק, זה מיד השפיע עליה מידות טובות, ולכן אע"פ שעד עכשיו ראתה כבר אלפי רציחות ושומעה אלפי בכיות, מ"מ כיון שהסתכלה על הצדיק משה נהפכה מיד לטובה עם מידות טובות, חזינן דבר נורא גויה שראתה פעם אחד בראייה בעלמא צדיק קטן כמה זה השפיע עליה מזה אנו צריכים ללמוד כמה שראיית צדיק יכול להשפיע עלינו לטובה.

וכן כתב בתפארת שלמה בפרשתן על הפסוק הנ"ל: להורות גודל מעלת הצדיקים אשר כל הנגשים אליהם בראיית פניהם נמשך על האדם יראת שמים כמ"ש במשרע"ה ויראו מגשת אליו כאשר נגשו אליו וראו פניו נפל עליהם יראת ה'.

וכן בקדושת לוי לפורים כתב דבר נפלא: על הפסוק במגילת אסתר "לבא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה" דהקשה דתיבת 'מלפניו' הוא מיותר, והנה יבואר, כי אחשוורוש היה רשע יותר מהמן כמאמר חכמינו ז"ל, ולא היה בדעת אחשוורוש לדבר טוב על ישראל, וצוה מרדכי לאסתר שהיא תבוא לפני המלך, ובוודאי עם אסתר תכנס השכינה כאשר היה באמת, ואולי על ידי זה יקלוט אותו רשע איזה בהירות ממנה, להפך רצון שלו שידבר טוב על ישראל. וזהו הרמז 'ולבקש מלפניו על עמה', בזה שהיא תהיה 'לפניו' לפני אותו הרשע, ואותו הרשע יסתכל בה ויקלוט איזה בהירות, ידבר טוב על ישראל.

מעדני אשר: יסוד זה דהסתכלות על צדיק משפיע קדושה מבואר בגמ' ב"ב כ"א שפעם היה מלמדים רק בירושלים שנאמר כי מציון תצא תורה, וכתבו התוס' שם וכן בקדושינו כ"ד לפי שהיה רואה קדושה גדולה וכהנים עוסקים בעבודה היה מכוון לבו יותר ליראת שמים וללמוד תורה כדרש'י בספרי למען תלמד ליראה וגו' גדול מעשר שני שמבוא לידי תלמוד לפי שהיה עומד בירושלים עד שיאכל מעשר שני שלו והיה רואה שכולם עוסקים במלאכת שמים ובעבודה היה גם הוא מכוון ליראת שמים ועוסק בתורה.

וכן איתא בגמ' עירובין י"ג ע"ב האי דמחדיניא טפי מחבריה דראיתי לרבי מאיר מאחוריה.

וכתב בתורת חיים שם: הטעם נראה לפי שהשכינה היתה שורה עליו כדמשמע במדרש רבה פרשת סוטה שהיה רבי מאיר צופה ברוח הקדש ולכן כל מי שזכה לראותו נמשך עליו שפע רוח הקדש. והכי אשכחן בדוד המלך דכתיב גביה וטוב רואי ואמרו חז"ל שראיית פני דוד היה מועיל לזכרון ולכן כתיב יראיך יראוני וישמחו ההיפוך מהמסתכל בפני רשע שכל המסתכל בו עיני שכלו כחות משום דרוח הטומא שורה עליו והמסתכל בו נמשך מטומאתו עליו ומשתבש.

מוסדות וקהילה קדושה צאנז בית שמש

צאנז
בית שמש

טבת תשס"ב   כס"ד

ברגשי גיל ושמחה הננו לשגר ברכת מזול טוב נאמנה, אל מול מע"כ האי גברא רבא ויקרא, מוסר שיעורים רבות בשנים בבית מדרשינו, משנתנו קב ונקי, אהוב על הבירות ומקרבן לתורה, מאיר פנים לכל אדם כסבר פנים יפות בנעימות וסבלנות, שיעוריו בהלכה ובאגדה כדבש מתוקות, פה מפיק מרגליות ופנינים,

הגאון אשר אנשיל שוורץ שליט"א
בעל "מעדני אשר" וראש הכולל

לרגל השמחה הגדולה השרויה במעונו בהולדת בנו יחזקאל אהרן שיהי' בגזול"ט

יהא רעוא מן קדם אבותון דבשמיא, שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ה, ולראות בנים ובני בנים חיים וקיימים עוסקים בתורה ובמצוות לשמה, מסילה העולה בית ק-ל בארהות רבוה"ק, מתוך רוב ברכה והצלחה אושר ועושר וכל מילי דמיטב, אמן.

ברכת מזול טוב לסבים הנכבדים מאנשי שלומינו
הגאון רבי חיים יעקב שוורץ שליט"א - דומ"ץ קרית צאנז
הגאון רבי בן ציון רייך שליט"א - נאמן בית רבוה"ק
מקים עזר"נ 'אהל פריידא' בבית מדרשינו

בברכה
הנהלת המוסדות

מוסדות התורה החינוך והחסד
י"ט רחוב אוהל יהושע 31 ת"ש

בית המדרש בית שמואל
י"ט רחוב אוהל יהושע 31 ת"ש

משרדי המוסדות: רחוב אוהל יהושע 31   טלפון 092-992-63-05   077-444-80-44   כתובת דוא"ר: 8299621@gmail.com

האם מותר ליהודי ליקרא בשמות של גוים?

הנה בבעל הטורים בפרשתן כתב וז"ל שמות בני ישראל הבאים ראשי תיבות שביה לומר שאף שהיו ישראל בשביה לא שינו את שמם וכדאמרינן במדרש ויקר"ר אמור פרשה ל"ב שבזכות זה נגאלו ישראל ממצרים.

יש לחקור האם יש איסור ליהודי ליקרא בשמו של עכו"ם.

הנה בשו"ת מהר"ם שיק יור"ד סימן קס"ט כתב דהוא איסור גמור וילפינן מקרא בסוף פרשת קדושים ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי, ובספרי שם ילפינן מכאן דאין רשאין לדמות להם בשום אופן, וכל שהוא עושה לדמות להם עובר על מה שנאמר בתורה דאסור לנו לדמות להם, וכשם שאסור לנו להדמות להם במלבושם ובהילוכם ובשאר מנהגיהם, וכשם דאסור לדמות להם בשמם ועלינו לעשות כמו שעשו אבותינו שנאמר בהם ויהי שם לגוי גדול ודרשו חז"ל מדרש רבה פרשת כי תבא מלמד שהיו ישראל מצוינים שם, ויותר מזה איתא בגמ' יומא ל"ח ע"ב דאסור לקרות בשם איש רשע שנאמר שם רשעים ירקב, ומי שנותן שם על שם גוי, הוא מחשיב אותם, ומסיקי: וכל ימי הזהרת את בני ובנותי על האיסור, וכן כתב בשו"ת מהרש"ג ח"ב סימן קצ"ד, וכן כתב בשו"ת צפת פנתח סימן רע"ה.

אבל בשו"ת אגרות משה אור"ח ח"ד סימן ס"ו, וכן בשו"ת מהרש"ם יור"ד סימן קצ"ט כתב שאין איסור כלל לתת שם כשם הגוים, דדוקא קודם מתן תורה דכל ההבדל של ישראל לעכו"ם היה בשמם ובמלבושם, לכך יש איסור כיון דאין ניכר בין עכו"ם לישראל, משא"כ לאחר מתן תורה שיש הבדל בין ישראל לעכו"ם בהרבה דברים ליכא איסור לקרות ישראל בשם עכו"ם, וכן ראינו שגדולי ישראל שמותיהם היו שמות נכרים כגון ר' וידאל בעל המגיד משנה, ר' טודרוס אבי הרמ"א, ר' יצחק נונים בעל שער המלך, ר' פטר מובא בתוס' גיטין ח' ע"א והיה בזמן ר"ת ויש עוד אריכות.

וכן בשו"ת בשמים ראש סימן קצ"ז כתב להוכיח שאין קפיידא לתת שם נכרי לאדם מישראל, ממה שמצינו בש"ס ר' ישמעל אף שהיה ישמעל רשע, ועל כרחך שאין הדבר תלוי אלא במהות השם וענינו שכל ששמותיהם נאים ומעשיהם כעורים ניתן השם ליקראות.

יש להקשות: דהא בגמ' אמרינן שם רשעים ירקב, א"כ איך כתב שמתור לקרות בשם של רשע, ועוד מה שהביא ראייה מישמעאל ליכא ראייה משום דבתוס' ישנים יומא ל"ח ע"ב כבר הקשה מישמעאל וכתב דכיון דהוא שם שניתן על ידי הקב"ה ליכא למיחש, וכן איתא בגמ' שעשה תשובה, וזה אפשר לתרץ דזה מחלוקת מדרשים.

מוסדות ברדיטשוב נדבורנא אראד

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

רחוב האדמו"ר מבעלזא 7 בית שמש טל 052-7650003

ברכת מולא טבא וגלא יאה

מול טוב שורה נא בואת ברינה ושוחה וקול הזנב
 אף היום עשה ה' השמחה בטעון ירידנו הגדול אהוב ונתחם
 להודי שבהו איש הירוק, מופלג וטל ביראת ה'
 אש קודש תוקף בליבו, לזכות את הדיים בעסק אהותא
 טוב עין נדיים הלב הוא יבורך עד שיבלו שפנותיו מלונתו ד'
 בפינו מה טפיק מרגליות טפין תורה והלכה לפיכא
 אבו שתייה ועמנו היטינו לכל משפחות הקדושה, זאוטר תמיד הזנב

אשר אנשיל שורין שליט"א

הנהיג בשו"ת בעל מעדני אשר

בעת השמחה במעונו בהולדת הבן במול טוב

כשם שנתנו לברית כן יבנה לתורה לחופה
 ולקטשים טובים להיות קבר נאמן לאדוני
 וישמח האב ביוצא הליו והלל אמן בפני שנתה
 ויהיו טעם וטעם יוצא רוב נחת בכל מידה מנוחה
 וקיום טעם שאטור ויצאת יום וקדושה צנוטה ונבנה,
 ונבדורו בך כל משפחות האהובים ויבדורו

ישיר כח ברזל על הוזהר הגדולה להיות הסנדק של בנכם היקר שורין

המוכרים מהבית יודעים כלב ומנפש
 כ"ק אדמו"ר שליט"א

אבנני כולל   תולדות כולל   יבין מלחמין

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א
 מנהטן
משיב כהלכה שינון ודיעת ההלכה - הלכות שבת
 כל השאלות הם משריע ומשנה ברורה

[א] הערה. בפסוק פרק א פסוק יח, מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיינן את הילדים. הנה אם פרעה תבע אותם למה לא המיתו את הילדים, א"כ ה' צריך לומר מדוע לא עשיתן (דהיינו למה לא המתתן כפי שצוית), ומדכתיב מדוע "עשיתן" משמע דתבע אותן למה הם מספקות להן מים ומזון, אמנם א"כ צ"ב מה שענו כי לא כנשים וגו' כי חיות הנה, מה זה תשובה על מה שהם מספקות מים ומזון וצ"ב.

[ב] הערה ותשלח את אמתה. (ב פסוק ה) ותשלח את אמתה ותקחה. פרש"י והם דרשו את אמתה את ידה ונשתרבה אמתה אמות הרבה והנה מקשים מה היא חשבה כששלחה את ידה, הרי לא ידעה שיארה לה נס, ומתצרים (ע"י חפץ חיים עה"ת בהערות) שעשתה מה שביכלתה ואח"כ סייעו לה מהשמים, וצ"ע למה חשבה לנסות דבר כזה, ומהכ"ת שמה שהושיטה את ידה זה נקרא שעשתה מה שיכלה ואז יהיה לה כזה ס"ד.

[ג] חידה. היכן רמזו בפרשתנו דברי המשנה באבות לגבי שררה?
 [ד] חידה. על איזו מצוה משה נתן נפשו בהמשך כשעם ישראל היה במדבר, מחמת הרגשה שהרגיש שמסופר עליה בפרשתנו.

[ה] חידה. איזה רמז מצא בעל הכלי יקר בסנה שאיננו אוכל, המתאים מאוד אף לדורנו.

דיעת הלכות שבת

[ו] חידה - מתי צריך המתפלל את תפילת הלחש בשבת, למה ולסיים תפילתו?
 [ז] שאלה - טלטול טלית בתוך בית הכנסת או עגלה בחדר מדרגות. הרב כהן, גר בתל אביב, ואינו מטלטל בשבת מעיקר הדין. בשבת בבוקר הוא התעטף בטליתו בביתו והלך לבית הכנסת הקהילתי. לאחר התפילה הוא הוריד את טליתו בתוך בית הכנסת וישב ללמוד שכעה, גמרא, עם הרב לוי. לאחר הלימוד לקח את הטלית בידו והתחיל ללכת לכיוון הפתח של בית הכנסת, מרחק של כ-20 מטר, מתוך כוונה להתעטף בה לפני יציאתו מבית הכנסת. הרב לוי שאל אותו האם הוא בטוח שמתור לו לטלטל את הטלית בידיו בתוך בית הכנסת. הם החליטו לשבת וללמוד את הסוגיה, מה הדין?

[ח] שאלה - קנס מעשה שבת בקירוב הבישול. סיר עם דגים ברוטב, עמד על הפלטה של שבת בבית משפ' מזרחי. בליל שבת, אחרי צאת הכוכבים (כשעה לפני שבני הבית חוזרים מבית הכנסת לסעודה), הרימה הגב' מזרחי את מכסה הסיר לראות אם התבשיל מוכן, היא ראתה שהתבשיל אינו מבושל כל צורכו וסגרה את המכסה. האם מותר לבני משפ' מזרחי לאכול דגים אלה בסעודת שבת, בהנחה שהגב' מזרחי ידעה שאסור לה לסגור את הסיר, ובהנחה שגם אם הסיר היה נשאר פתוח, הרי שעד זמן הסעודה היה התבשיל מגיע לכדי מבושל כל צורכו.

[ט] שאלה כלי שרוב מלאכתו לאיסור. גב' קליין הניחה ערב שבת עלי חסה שטופים ורטובים בתוך מסננת, כך שמעט המים שעל החסה טפטפו דרך המסננת לתוך כלי ועד לשבת בצהרים היו עלי החסה יבשים, וגם מעט המים שטפטפו לכלי התאדו. לאחר שהגב' קליין הגישה את עלי החסה בסעודת השבת, היא רצתה לטטוף את המסננת לנגבה ולהחזירה למקומה. האם מותר לה?

עניני שביעית

[י] פירות נכרים. הנה הבי" ביסס דבריו שאין קדוש בפירות נכרים על ג' סיבות: א. כיון שיש לגוי קנין להפקיע הקדושה כאשר הקרקע בידו ב. מפני שיש לגוי קנין להפקיע ממצות דרבנן. ג. מטעם דרשת התו"כ לכם ולא לנכרים. ואילו המבי"ט פליג וס"ל שיש קדוש בפ"ג והביא ראיות עצומות לדבריו שיש בהם קדושה, אבל כאן הבעיה!!! כי כל דבריו מוכיחים רק שיש קדושה בפירות - אבל הטעם הסתיר רבינו מאיתנו ואדרבה הוא מודה לכל שלושת ההנחות של הבי" אתמהא, וא"כ איך תחול הקדושה לשיטתו שמודה הוא בזה? (בהנחה הראשונה הסכים המבי"ט בשו"ת ח"ב סי' קצו, ובהנחה השנייה שם סי' סד ובהנחה השלישית בקריית ספר הלכות שמיטה פ"ה ה"ט). וצ"ע.

כללי השתתפות

1. כל תשובה נכונה, אפילו שאלה אחת תזכה את השולח להיכנס בהגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יתור תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכויו בהגרלה.
3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/י ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו, [נבחרים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בבקר]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה יכנס בעזה"ל לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ח שבת

